



ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 358

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

Περί τοῦ ἐγκύρου τῶν Ληξιαρχικῶν Πράξεων τῶν ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν Κληρικῶν τελουμένων

Οἱ Ἀδελφοὶ ἡμῶν Παλαιοημερολογῖται τοῦ Παραρτήματος τῶν Γ.Ο.Χ. Βερδικούσης εὐρίσκοντες δυσκολίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν καταχώρησιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὰ σχετικὰ βιβλία ἀπηνθύνθησαν παραπονοῦμενοι διὰ τοῦτο πρὸς τὴν Νομαρχίαν Λαρίσης· ὁ δὲ κ. Νομάρχης ἀπήντησε διὰ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου του.

Π. Μ.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΡΙΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β.

Ἀρμόδιος : Εὐάγγελος Κλειτσάκης
Ἀριθ. πρωτ. 16686.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 24 Μαΐου 1960

«Περὶ καταχωρήσεως ληξιαρχικῶν πράξεων γάμων
τελουμένων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν εἰς τὰ Ληξιαρχικά Βιβλία».

Π ρ ο ς
τὸν κ. Ληξίαρχον Κοινότητος
Βερδικούσης

Κατόπιν τῆς ὑποβολῆς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ὑμετέρας Κοινότητος τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8)15-3-60 αἰτήσεως τοῦ ἐν τῇ Κοινότητι ὑμῶν Παραρτήματος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, δι' ἧς παραπονοῦνται, ὅτι ἀρνεῖσθε τὴν καταχώρησιν ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τούτων τελουμένων γάμων καὶ ἄλλων μυστηρίων, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Μία τῶν Θεμελιωδεστέρων ἀρχῶν τοῦ νεωτέρου δημοσίου Δικαίου, ἀπορρέουσα ἐκ τῆς πατροπαραδότου τοῖς Ἑλλήσιν ἀρετῆς εἶναι ἡ ἀνεξιθρησκεία (Σύνταγμα 1844 ἀρθρ. 1—Σύνταγμα 1864-1911, Σύνταγμα 1952) ἐν δὲ τῇ ἀνεξιθρησκείᾳ ἡ τέλεσις μυστηρίων, ὡς καὶ πᾶσα ἱεροπραξία, ἀναμφισβητήτως περιλαμβάνονται.

Ἐπομένως γάμος καθ' οἷονδῆποτε δόγμα τελεσθεὶς μεταξύ προσώπων κατ' αὐτὸ θρησκευτικῶς πολιτευομένων, εἶναι, κατ' ἀρχὴν ἀπολύτως σεβαστὸς καὶ δεκτικὸς, ἀρα, καταχωρήσεως εἰς τὰ ληξιαρχικά τοῦ Κράτους Βιβλία.

Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ Νόμου 2430 περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἀρθρον 14 παρ. 1 καθ' ὃς ὁ ἱερεὺς παντὸς χριστιανικοῦ ἢ μὴ θρησκευματος, ὀφείλει ἐπὶ τῇ ποινῇ τοῦ ἀρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, νὰ δηλώσῃ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἢ εἰς ἣν οὗτος παρέστη τέλεσιν γάμου ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον ληξίαρχον.

Κατόπιν τούτου δεόν νὰ προβῇτε ἀμέσως εἰς τὴν καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς

βιβλίοις τῶν περὶ ὧν πρόκειται γάμων ὥς καὶ τῶν λοιπῶν ἄλλων μυστηρίων τῶν ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν τῆς Κοινότητός σας τελουμένων, καθ' ὅσον σὺν τοῖς ἄλλοις δὲν δύνασθε νόμῳ νὰ ἐκφέρητε κρίσιν, περὶ τοῦ ὑποστατοῦ ἢ μὴ τῶν γάμων τούτων.

Ὁ Νομάρχης

ΗΡ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

(Τ.Σ.) Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Λάρισα αὐθιμερὸν

Κοινοποιήσεις

1) κ. Πρόεδρον Κοινότητος Βερδικούσης

2) Παράρτημα Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Βερδικούσης.

Ἐπὶ τῷ ὑπ' ἀριθμ. 8)15-3-60 ἐγγράφῳ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους Νόμους καὶ ἄρθρα, ὅπως ἀδικαιολογῶς προβάλλουσιν ὄντησιν εἰς τὴν καταχώρησιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὠρισμένοι κ. Ληξίαρχοι, οἵτινες δέον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν Νόμον μᾶλλον παρὰ εἰς τὰς ἐντολάς τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τῶν ἐπιδικονίων τὴν ἐξόντωσιν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἐπ' ὀφελείᾳ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως Χιλιαστῶν, Οὐνιτῶν κ.λ.π.

Ἀπὸ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Παμμακεδονικὸ-Θεσσαλικὸ-Θρακικὸν Συνέδριον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

7) Ὑποχρεωτικὴν καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Κράτους, τῶν μυστηριακῶν πράξεων, γάμων, γεννήσεων καὶ βαπτίσεων, τελουμένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Κληρικῶν.

8) Ἀπαλλαγὴν ἀπὸ οἰασδῆποτε εἰσφορᾶς, φόρου, ἢ ἐνοριακοῦ δικαίωματος ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς κοινότητος Ἐκκλησίας, δεδομένου ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου, δὲν ἐξυπηρετοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ κλήρος τῶν δὲν μισθοδοτεῖται οὔτε ἀπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. οὔτε ἀπὸ τοῦ Δημόσιον Ταμείου.

Εἰς τὴν Πανελλήνιον Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις θέλει ἐκλεγῆ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις σύσκεψιν, δίδεται ἐν λευκῷ ἡ πληρεξουσιότης, ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, ἐνεργούσα ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνεδρίου, πᾶσαν πρᾶξιν σχετιζομένην μὲ τὰ πορίσματα καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Ἐντέλλεται τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος πρὸς :

- 1) Τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων
- 2) » Α.Ε. » Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.
- 3) » Α.Ε. » Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.
- 4) » Α.Ε. » Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.
- 5) » Α.Ε. » Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν
- 6) » Α.Ε. » » Δικαιοσύνης.
- 7) » Α.Ε. » » Βορείου Ἑλλάδος.
- 8) » Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ.
- 9) » Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Καὶ
- 10) » τὴν δημοσίευσιν τούτου εἰς τὰς Ἐφημερίδας:

1) «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» 2) «Μακεδονίαν»

3) «Ἑλλ. Βορρᾶν» 4) «Βραδυνὴν».

Καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὸ Προεδρεῖον τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ. Ο. Χ. Θεσσαλονίκης νὰ υπογράψῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Τῇ ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσει τῶν κ.κ. Συνέδρων.

Ὁ Πρόεδρος Ἡλίας Νικολόπουλος,

ὁ Ἀνιπρόεδρος Παναγιώτης Κοσσαράς,

ὁ Γεν. Γραμματεὺς Παναγιώτης Βασιλειάδης,

ὁ Ταμίας Βασίλειος Εὐστρατιάδης,

ὁ Ἐφορος Ἀγγελος Κάρτας.

Μετὰ τὴν υπογραφήν τοῦ ψηφίσματος, διεκόπη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 2.30' μ.μ. καὶ ἅπαντες οἱ κ.κ. σύνεδροι παρεκάθησαν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης παρατεθὲν γεῦμα. Περὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου μεθ' ἑμπερίαν ἐσωτερικῆς φύσεως.

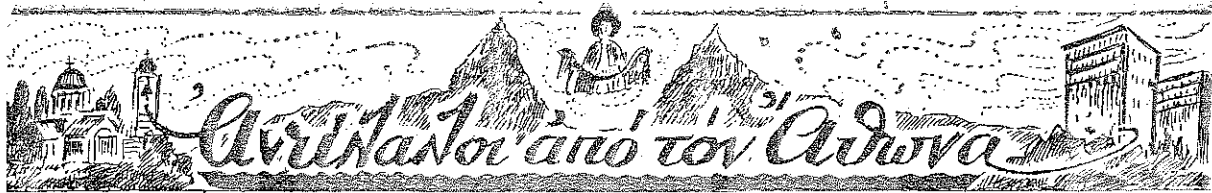
ἩΛΘΕΝ Εἰς ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ Ὁ ΜΕΣΣΙΑΣ;

(Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλ. ὑπ' ἀριθ. 354)

Ὁ δὲ Θεὸς ὁμιλῶν πρὸς τὸν Μωϋσῆν διὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Μεσσίου λέγει : «Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σὲ καὶ δώσω τὰ ρήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἐν ἐντελῶμαι αὐτῷ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐάν μὴ ἀκούσῃ δόξα ἂν λαλήσει ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ».

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραλειφθῇ ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ Κύριος ἦτο ἑβραϊκοῦ γένους, ἦλθε διὰ νὰ διδάξῃ τὸν νέον νόμον, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δὲν τὸν ἤκουσαν καὶ ὅτι τέλος ἡ Ἱερουσαλὴμ κατεστράφη ἐκ θεμελίων.

Θὰ ἦσαν πολλοὶ αἱ προφητεῖαι ἐκ τοῦ Δαβὶδ καὶ Ἡσαίου ἃν ἐγράφοντο δι' αὐτὸ περιορίζομεθα εἰς τοὺς προφητικούς λόγους τοῦ Μιχαίου, Δανιὴλ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Ὁ Μιχαίας λοιπὸν γράφει : «Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστώς εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾶσιν Ἰούδας; ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος». Ὁ δὲ Δανιὴλ προφητεύει ὅτι ἡ



Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Υπό Πανοσιολ. κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΑ μοναχοῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ λέγεται καὶ εἶναι σύντομος διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ὁνομάσθη Κατήχησις ἀπὸ τὸ ῥῆμα κατηχῶ, τὸ ὁποῖον σημαίνει διδάσκω τινα διὰ φωνῆς ἡχητικῆς καὶ ζώσης τὴν θρησκείαν, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰς Θείας Γραφάς· τὸ δὲ παθητικὸν τοῦ ῥήματος κατηχῶ, ἥτοι τὸ κατηχοῦμαι σημαίνει ὄχι μόνον τὸ διδάσκειν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀκούειν παρ' ἄλλων. Ὅθεν καὶ **ἐκατηχούμενοι** ὀνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Πίστεως τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρχὰς Μαθηταὶ ὀνομάζοντο. Κατηχηταὶ δὲ ὀνομάζοντο οἱ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους διδασκαλοὶ τῆς Πίστεως.

Πρῶτος ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος τῆς Κατηχήσεως εἶναι αὐτὸς ὁ τῆς Πίστεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς Ἰησοῦς, τοῦ Προδρομοῦ πρότερον καὶ ταύτης τὴν ὁδὸν προοδοποιήσαντος. Ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπέμφθησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον Κατηχηταὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Μετὰ τοὺς Ἀποστόλους ἐκατήχουν τὸν λαὸν οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ κατόπιν οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι. Τοιαῦτοί Κατηχηταὶ ἦσαν ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐν ὧσιν ἦσαν Πρεσβύτεροι. Κατηχητὴς ἦτο καὶ ὁ Θεοφάνης διάκονος τῆς ἐν Καρθαγνῇ Ἐκκλησίας.

Πολλὰ καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων Ταγματῶν τοῦ Κλήρου προεξερίζοντο Κατηχηταί, καθὼς ἦτο ὁ Ὠριγένης εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὁ Ὀπίτατος, Ἀναγνώσται ἀμφοτέρω. Εὐρίσκομεν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους καὶ γυναῖκας Κατηχητρίδας Διακονίσσας, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς γυναῖκας. Πρὸς τοῦτο εἶχον ἀνεγερθῇ καὶ ἐπίτιδες Κατηχητικαὶ Σχολαί. Πρώτη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου, ὡς βεβαίον ὁ Ἱστορικὸς Ἱερώνυμος· ἔπειτα

Ἱερουσαλὴμ θὰ ἰδῇ τὸν ἄρχοντα αὐτῆς, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης, τὴν πλήρωσιν τῶν προφητειῶν καὶ τὸν ἐξίλασμόν τῶν ἀδικιῶν. Ὁ Ἀγγαῖος λέγει ὅτι ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος θὰ τιμηθῇ ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ τὸν ἀναμένουν τὰ ἔθνη.

Ὁ Ζαχαρίας προσκαλεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν χαρὰν· διότι μετ' ὀλίγον θὰ δεχθῇ τὸν βασιλέα της, τὸν σωτῆρα, τὸν δίκαιον, τὸν ἄρχοντα τῆς εἰρήνης, τοῦ ὁποῦ ἡ δύναμις θὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ χριστιανοὶ στηρίζουν τὴν πίστιν των εἰς τὰ ἀδιάσειστα θεμέλια τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐξεπληρώθησαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσία.

(Συνεχίζεται)

ἀνηγέρθησαν Κατηχητικαὶ Σχολαί εἰς τὴν Ρώμην, Καισάρειαν, Ἀντιόχειαν καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις, ὅπου ἐσχολάζουν ἄνδρες σοφώτατοι, ὁποῖος ἦτο Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Πάνταινος, ὁ Ἀθανάσιος, ὁ Δίδυμος καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Τόσῃν πρόνοιαν εἶχεν ἡ Ἐκκλησία διὰ νὰ γίνωνται αἱ Κατηχήσεις μεθοδικῶς καὶ εὐτάκτως ἀπὸ ἄνδρας ἐλλογίμους.

Χάριν τῆς Κατηχήσεως διορίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἀνάδοχοι, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐσυνειθίσθη κοινῶς τῶν νηπίων ὁ βαπτισμός, οἱ ὅποιοι Ἀνάδοχοι παραλαμβάνονται εἰς τὸ Βάπτισμα ὡς ἐγγυηταὶ τῶν βαπτιζομένων νηπίων, διὰ νὰ διδάξωσιν εἰς αὐτὰ ἔπειτα τὴν Κατήχησιν, (Διονυσ. Ἀρειοπαγ. περὶ Ἐκκλησιαστικ. Ἱεραρχ. Κεφαλ. Ζ') τὸ ὁποῖον δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ πρὸ τοῦ Βαπτίσματος διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας τῶν νηπίων. Χρεὸς λοιπὸν ἔχει πᾶς ἀνάδοχος νὰ κατηγῇ τὸν ἀναδεξιμαῖόν του, ἢ αὐτός, ἢ ἐὰν δὲν ἔμπορεῖ ὁ ἴδιος, διὰ μέσου ἄλλων, ἀποστέλλων αὐτὸν δι' αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἐπειδὴ τὰ μέρη τῆς πίστεως (εὐνόητον ὅτι τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς τοιαύτης) εἶναι δύο: **Τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν.** διὰ τοῦτο κατ' ἀκολουθίαν, δύο εἶναι καὶ τῆς κατηχήσεως τὰ οὐσιωδέστερα μέρη: Πρῶτον τὸ περὶ τῶν **Δογμάτων** διαλαμβάνον, καὶ δεύτερον τὸ περὶ τῶν **Ἐντολῶν.**

Ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά, κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον Ἰάκωβον (Β' 26). Πρέπει λοιπὸν ὄχι μόνον νὰ δοξάζωμεν (πιστεύωμεν) ὀρθῶς περὶ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ πράττωμεν ἔργα σύμφωνα πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Τὸ πρῶτον μάθημα (τὸ τῆς Πίστεως) διδάσκει ἡμᾶς ἡ Θεολογία· τὸ δὲ δεύτερον, διδάσκουσιν ἡμᾶς αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ Νόμου παραγγέλλουσιν εἰς ἡμᾶς πῶς πρέπει νὰ πολιτευώμεθα.

Ἐκ τῶν ὀρθῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἄλλα μὲν μανθάνομεν ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτῆν· ἄλλα δὲ ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀποκάλυψιν. Διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον μέρος τῆς Κατηχήσεως διαρεῖται εἰς τμήματα δύο:

Πρῶτον. Εἰς τὴν φυσικὴν Θεογνωσίαν.

Δεύτερον. Εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Πίστιν.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῆν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπενθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, ὁδὸς Κάνιγρος 32 — Ἀθῆναι.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα Παραρτήματα ἡμῶν, μόλις ἐκπληροφορήθησαν τὴν κίνησιν τοῦ διωγμοῦ κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. ΑΚΑΚΙΟΥ, ἀμέσως ἤρχισαν τὰς τηλεγραφικὰς καὶ ἐγγράφους αὐτῶν διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῶν ἐπαρχιῶν τῶν καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς διὰ τὴν ὅλως ἀδικον τοιαύτην ἐνέργειαν· οἱ δὲ Ἀδελφοὶ τοῦ Παραρτήματος Κορίνθου ἦλθον ὁμαδικῶς—καὶ κατ' ἐπανάληψιν μάλιστα—εἰς Ἀθήνας ἐπι κεφαλῇς ἔχοντες τὸν δραστήριον Πρόεδρον τοῦ Παραρτήματος κ. Παναγ. Κοτσώνην, καὶ παραστάντες προσωπικῶς διεμαρτυρήθησαν εἰς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς Θρησκευμάτων καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας.

Ἰδιαιτέρας σημειώσεως καὶ ἐξάρσεως εἶναι ἡ ἐνέργεια τῶν Παραρτημάτων τῆς Θεσσαλίας διότι ἀντιπρόσωποι τούτων συνελθόντες ἐν Λαρίσῃ καὶ συσκεφθέντες, ἀπέστειλαν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Α. Θεοδωροῦλη, Δ. Παυλῆ, Δ. Μηλιώνη, Π. Στεφοπούλου, Ι. Σκουρμπῆ κ.λ.π οἵτινες καὶ προσωπικῶς παραστάντες πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, κ. Ροδόπουλον πατριώτην καὶ βουλευτὴν τῆς περιφέρειας τῶν, καὶ τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἐξέθεσαν καὶ προφορικῶς τὰ παραπάνω τῶν ἐπιδώσαντες καὶ τὸ ἀκόλουθον υπόμνημα.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ

ΠΑΛΑΙΟΘΕΟΡΤΟΛΟΓΙΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Π ρ ὁ ς

τοὺς Ἀξιότιμοις κ.κ. Ὑπουργοῦς
Θρησκευμάτων καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμοι Κύριοι Ὑπουργοί,

Οἱ Διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος βαρέως φέροντες τὸ γεγονός, ὅτι: Ὁ ἱερός ἀγὼν ἡμῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἐορτολόγιον ἀπέκτησε Κανονικὴν ἡγεσίαν συμφώνως πρὸς ὅσα διακελεύουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ φρονούντες ὅτι θίγονται τὰ κυριαρχικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν ἐν τῇ ζωῇ, ἤρξαντο μαίνεσθαι καὶ ζητοῦντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν σύλληψιν καὶ ἐξορίαν τοῦ ὑπερήλικος καὶ ἀσθενοῦντος Ἐπισκόπου ἡμῶν ΑΚΑΚΙΟΥ καὶ γενικῶς τῶν ἐξυπηρετούντων ἡμᾶς Κληρικῶν.

Εἶναι ὅμως γνωστόν, ὅτι: Αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις δὲν στηρίζονται εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων τῶν ζητούντων τὴν διώξιν ἡμῶν· διότι οὗτοι στεροῦνται ἀκόμη καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ στηρίζονται εἰς τὰς ψήφους ἡμῶν τοῦ διωκομένου λαοῦ. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους λόγους πολλοὺς, ἔδει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀδιαφορήσῃ τελείως εἰς τὰς φωνασκίας τῶν περὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ ἀκούσῃ μᾶλλον τὴν

φωνὴν ἡμῶν τῶν ὑπερπεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ψηφοφόρων τῆς ἀκραιφνῶς Ἑλληνικῆς καὶ ἐχόντων τὸ ἔθνικόν αἶσθημα καὶ φρόνημα ὑψηλότερον πολλῶν ἴσως ρασοφόρων τῆς Διοίκουσης Ἐκκλησίας, καὶ νὰ παρέχῃ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς ἡμᾶς μεταχειρισίν ἴσην πρὸς τὰς ἄλλας ἐν τῷ Κράτει θρησκευτικὰς Μειονότητας.

Ἡ Διοίκησις τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐπεμβάσεως καὶ ρυθμίσεως ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν ἐξάρτησιν ἀπ' αὐτῆς Κληρικῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν Κληρικῶν ἡμῶν τῶν διακοφάντων ἀπὸ 37ετίας πᾶσαν μετ' αὐτῆς σχέσιν καὶ πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν. Τὸ ἐὰν ἔχωμεν ἡμεῖς Ἐπίσκοπον, ἢ Ἐπισκόπους καὶ Ἱερεῖς, τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀφορῶν ἡμᾶς, καὶ μόνον ἡμᾶς, τοὺς μὴ θέλοντας μηδὲ ἔχοντας ἀνάγκην ἀπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ τὸν Ο.Δ.Ε.Π. αὐτῆς, μηδὲ θέλοντας τὴν ἀπ' αὐτῆς ἐξάρτησιν, οὐδὲ τὴν μέριμναν διὰ τὴν ψυχικὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Ἐάν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡμῶν, ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἀγνοήσῃ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν δικαίαν φωνὴν τοσούτου Ἐθνικοφρονος πληθῶς Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ θελήσῃ νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐπιταγὰς τῶν αὐλιζομένων ἐν τῇ ὁδῷ Φιλοθέης εἰς βάρος ἡμῶν, τότε δηλοῦμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ τελευταίαν ὁδὸν, φερόμεν, ὅτι θὰ ἀγνοήσωμεν καὶ ἡμεῖς Κυβερνήτας διώκτας μᾶς, ὅταν ἐπιστῇ ἡ κατάλληλος ὥρα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1961

Διὰ τὴν ἑνωσιν τῶν Παραρτημάτων
τῶν Παλαιοθεορτολογιτῶν Θεσσαλίας

Διὰ τὰ Παραρτήματα

Λαρίσης Ἀπόστολος Θεοδωροῦλης, Βόλου Δημήτριος Παυλῆς, Τυριάβου Ι. Σκουρμπῆς, Τρικκάλων Πανταζῆς Στεφόπουλος, Βερδεκούσης Ἐλασσόνος Δημήτριος Μηλιώνης, Ραψάνης Ι. Μπουκουβάλας Ἀγ. Κων. ΓίνουΦαρσάλων Γεώργ. Κεπάπογλου, Ρεμματιᾶς Γεώργ. Κεπάπογλου.

Κοινοποιήσις:

- 1) Κύριον Πρόεδρον Κυβερνήσεως
- 2) » Πρόεδρον Βουλῆς
- 3) Κυρίους Βουλευτὰς τῶν Νομῶν Λαρίσης, Τρικκάλων καὶ Μαγνησίας.
- 4) Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΝΑΩΝ

Ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγ. Τριῶν Παρθένων Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστογεννῶν διένειμεν εἰς διαφόρους πτωχοὺς ἀδελφοὺς εἰς εἶδη καὶ χρῆμα τὸ ποσὸν τῶν 2440 δρχ.

Τὸ ἐνοριακὸν φιλόπτωχον Ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος (Κυψέλης) διένειμε τὸν μῆνα Δεκεμβρίου 1960 εἰς ἐνδεεῖς ἀδελφοὺς διάφορα εἶδη καὶ χρῆμα συνολικῆς ἀξίας 8.302.20

ΔΥΟ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α' πρὸς τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν

ΙΔΟΥ Η ΛΥΣΙΣ, ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΙ

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου

ΓΥΡΩ ἀπὸ τὸ ἡμερολογιακὸν θέμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχει χυθῆ μέχρι σήμερον πολλὴ μελάνη. Ὅλοι οἱ καλοπροαίρετοι Χριστιανοὶ ἠνχῆθησαν νὰ κλείσῃ ἐπὶ τέλους ἡ πληγὴ τοῦ σχίσματος εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διότι ὅλοι διαβλέπουν σαφῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καθημερινῆς φθορᾶς, ποὺ ἐπέρχεται ἀπὸ τὴν ἡμερολογιακὴν διάσπασιν. Διότι ὅλοι ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν πληροῖ τὸν ὅρον τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως τῆς μίας δηλ. ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἀκόμη δὲν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ἐκ τῶν νεοημερολογιτῶν ποὺ βασανίζονται ἀπὸ τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὐρισκῇται καὶ εἰς τὰ δύο τμήματα τῆς σχισθείσης Ἐκκλησίας. Κάποιον θὰ εὐρίσκειται ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ θριγκοῦ τῶν Ἱ. κανόνων.

Τὸ ὅτι ὅμως τὸ πρόβλημα δὲν ἔκλεισε μέχρι σήμερον αὐτὸ δὲν ἔμπορεῖ νὰ βαρύνῃ τοὺς παλαιοημερολογίτας. Τοῦτο βεβαίως οἱ Ταγοὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἐπιμένουν νὰ τὸ ἀρνοῦνται. Τὰ γεγονότα ὅμως ὁμιλοῦν μόνον τῶν.

Κατ' αὐτοὺς λύσις τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ εἶναι ἡ ἀπορρόφησις τοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἢ καὶ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ μέχρι σήμερον ἡ τακτικὴ τῶν ἀπέναντί μας ὑπῆρξε διπλῇ: μὲ τὴν μίαν χεῖρα μᾶς ἐπρότειναν κλάδον ἐλαίας, εἰς τὴν ἄλλην ὅμως ἐκράδαινον τὸ μαστίγιον τοῦ διωγμοῦ. Αἱ «εἰρηνευτικαὶ» προτάσεις τῶν ἐσήμαινε ὅτι ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν «τὸ μνημόσυ-συνον τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου», ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον νὰ ὑπαχθῶμεν εἰς τὸ σχίσμα. Τοιοῦτοτρόπως ὅμως ἀπεκαλύπτοντο ἀμαθέστατοι. Διότι δὲν ἀντελήφθησαν ἐπὶ δεκαετίας ὁλοκλήρους τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγῶνος.

Ἐὰν ἀπεδεχώμεθα αὐτό, θὰ εἴμεθα θεοματῆται, ὑποκριταὶ καὶ ἄλλοπρόσαλλοι. Θὰ διυλίζομεν τὸν κώ-νωπα καὶ θὰ κατεπίνομεν τὴν κάμηλον.

Τὸ νέον ἡμερολόγιον τὸ ἀποκηρύττομεν μετὰ βδελυγμίας, μνημονεύομεν ὅμως καὶ ἀναγνωρίζομεν ὡς κεφαλὴν τοὺς νεοημερολογίτας!! Ἔτσι θὰ διε-φέρομεν ἀπὸ αὐτοὺς ὅ,τι διαφέρουν οἱ οὐνῖται καὶ οἱ ἑλληνόρρυθμοι καθολικοὶ ἀπὸ τὸ βατικανόν.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ ὑπεκρίνετο ὅτι δὲν κατανοεῖ ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία τὸ ἀπεκάλυψε καὶ τὸ ἀπέκρου-σεν ἡ συνείδησις τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν.

Ἡ ἀπάντησις ἐδόθη καὶ δίδεται καθημερινῶς μὲ παρρησίαν ἀνταξίαν τῶν ἡρωϊκῶν ἡμερῶν τῆς Ἐκκλησίας. Τί καὶ ἂν τὸ μαστίγιον τοῦ διωγμοῦ ἔπε-σεν ἀμείλικτον εἰς τὰ προσφιλῆ κλίματα τοῦ εὐβό-τρουος ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου; Τί καὶ ἂν ἔμειναν ἐπὶ ἔτη ἀλειτούργητοι, ἂν πολλοὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν τελευταίαν τῶν κατοικίαν ἀνευ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκ-κλησίας; Σήμερον οἱ ὁπαδοὶ τῆς δυναμικῆς ἀντιμε-

τωπίσεως τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ πρέπει νὰ ἔ-χουν πεισθῇ ὅτι «ἐποίησαν οὐδέν».

Ἀσφαλῶς λοιπὸν ὁ ὁρθὸς τρόπος ἄρσεως τοῦ σχίσματος δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὐρισκῇται εἰς τὴν βίαν.

Ἡ βία ὅχι μόνον ἀποτελεῖ ἀρνησιν τῆς θρη-σκείας τοῦ Θεανθρώπου εἰπόντος τὸ «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν», ἀλλὰ προσεῖ ἀποκαλύπτει τοὺς μετερχομένους ταύτην ὡς εὐρισκομένους ἐν ἀδίκῳ.

Ἐὰν εἶχον πίστιν εἰς τὴν ὁρθότητα τῆς ἡμερο-λογιακῆς καινοτομίας, εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς θέσεώς των, θὰ ἔπρεπε νὰ στηρίζωνται εἰς αὐτὴν καὶ μόνον. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀληθείας εἶναι τὸ ἰσχυρότερον ὅπλον.

Ἐπειτα δὲν ἀντιλαμβανόμεθα τί ἀξίαν εἶχον δι' αὐτοὺς οἱ Παλαιοημερολογίται οἱ ὅποιοι θὰ ἠναγκά-ζοντο διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου νὰ ὑποταχθῶν εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Αἱ μέθοδοι τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἀσφαλῶς ὀδηγοῦν εἰς ἀδιέξοδον. Δὲν λύουν ἀλλὰ περιπλέκουν τὸ πρόβλημα. Ἡ μόνη ὁρθὴ καὶ σύμφωνως πρὸς τοὺς Ἱ Κανόνας λύσις εἶναι μία: ἡ ἐπάνοδος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ πρὸ τοῦ 1924 ἡμερολογιακὸν κα-θεστώς. Συζητητέον τὸ θέμα τῆς Πανορθοδόξου Συ-νόδου. Ἀλλὰ **Σύνοδος ὅμως καὶ ὄχι ψευδοσύνο-δος**. Ἐὰν δὲν φέρῃ τὰ ἐμβλήματα καὶ τὰ ἐνδόσημα τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἱ. Κανόνων, ἂν θολοῦται ἡ δι-αύγεια τῶν ἀποφάσεων ἀπὸ πολιτικὰς καὶ ὁθνεῖας ἐπιδράσεις, τότε οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὑποταγῆς δη-μιουργοῦν εἰς τὸ ὁρθόδοξον πλήρωμα, ὡς ἐγένετο πλειστάκις εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ Παλαιοημερολογίται μὲ τὸ νὰ ὑποτάσσων-ται εἰς τοὺς Ἱ. Κανόνας, καὶ εἰς τὸ τελευταῖον Ἰῶτα τῆς παραδόσεως δὲν σχίζουν τὴν Ἐκκλη-σίαν. Πονοῦν καὶ ἀγωνιοῦν διὰ τὴν θλιβεράν κα-τάστασιν. Ὁραματίζονται καὶ καλλιεργοῦν τὴν ἑνω-σιν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδοξίας. Ἐχουν ὅμως τὴν στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ἐμμένουν ἕως θανάτου εἰς τὴν Ἀποστολικὴν ἐντολὴν τῆς τη-ρήσεως τῶν παραδόσεων.

Ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ πεισθῇ καὶ ν' ἀναζητήσῃ λύσιν, καὶ μόνον τὴν Θεά-ρεστον λύσιν. Τὰ ἐντάλματα συλλήψεως ἐναντίον τοῦ Ἱεράρχου μας δὲν ἔμπορουν νὰ καταστείλουν τὴν ζῶσαν διαμαρτυρίαν τῶν Παλ)τῶν. Παγιδεύει δὲ ἐαυτὴν εἰσηγουμένη διωκτικὰ μέτρα. Τὸ παρελθὸν ἄλλωστε εἶναι πλήρες διδαγμάτων ἐπ' αὐτοῦ. Ἐθε-λοτυφλεῖ ἰσχυριζομένη ὅτι οἱ Παλ)ται εἶναι ἀρνη-σις τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν εἶναι ἀρνήσεις, εἶναι κατάφασις καὶ δικαίω-σις τοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος αὐτῆς.

Ἡ ἱστορία δὲν θὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀλλὰ θὰ τοὺς δικαιώσῃ καὶ θὰ τοὺς βραβεύσῃ. Διότι δὲν ὁ-μιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῶν αἵρετικῶν ἀλλὰ τὴν μελίρ-

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Οἱ πρωτότοκοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς Πράξεις τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, κατὰ τὴν Κυριακὴν ἡσυχολοῦντο μὲ τὴν ἀκρόασιν τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ἡ ἀκρόασις καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Θεοῦ λόγου εἶναι εἰς ὅλους μας ἀναγκαῖα καὶ ἀποτελεῖ καθῆκον τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Διότι ὅλοι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζῶμεν βίον ἅγιον. *«ἐξελέξατο ἡμᾶς (ὁ Θεός), λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἔθνων, πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ».*

Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῇ κανεὶς βίον ἅγιον ἂν δὲν ἀκούῃ καὶ δὲν ἀναγινώσκῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Διότι μόνον εἰς αὐτὸν ὑπάρχουν οἱ κανόνες τῆς ζωῆς. Πολλοὶ ποῦ ἐζησαν ἀνοήτως καὶ ἀπέθανον χωρὶς μετάνοιαν, θὰ ἐπιθυμοῦσαν διακαῶς νὰ ζήσουν ἁγίως, καὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπιπτον εἰς τὰ βασανιστήρια τοῦ ἅδου, ἂν εἰς τὴν ζωὴν τοὺς εἶχον ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν καὶ πρόθυμον ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καθεὶς ἡμπορεῖ νὰ φωτισθῇ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν διὰ νὰ κατανοήσῃ πληρέστερα τὸν λόγον Του. Γρήγορα ἡμπορεῖ νὰ ἴδῃ ἐντὸς αὐτῆς (τῆς ἀναγνώσεως)

ρυτον γλώσσαν τῶν Ὁρθοδόξων Πατέρων.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ τακοὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας θ' ἀπαριστρωθοῦν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ ἐμπαθὲς πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς κρίνουν. Θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν προκατάληψιν.

Θὰ ἀρτοῦν πέραν καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸ συμβατικὸν παρόν, καὶ θὰ ἴδωσιν, ὡς ἐν ὁράματι, τὸν μέλλοντα ἀσφαλῆ θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ καταδικάσουν τὴν τακτικὴν τοῦ διωγμοῦ μας.

Θὰ μᾶς ἴδουν εἰς τὰς πραγματικὰς μας διαστάσεις, ὡς σκαπανεῖς δηλ καὶ ἐργάτας τοῦ γνησίου Ὁρθοδόξου Πνεύματος.

Ἡ στιγμή αὕτη θὰ εἶναι μεγαλειώδης. Θὰ ἀνοίγῃ τὴν πύλιν πρὸς μίαν νέαν ἐποχὴν. Θὰ προετοιμάξῃ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Κρ. Ἐκκλησίας ἐπιδείξουν τὸν ἡρωϊσμόν νὰ καλλιεργήσουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας μας θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ θέσουν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὅσοι παραμένουν τυφλοὶ καὶ φανατισμένοι διώκται μας θὰ πρέπει ν' ἀναμένουν ὅτι θὰ διέλθουν εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς στεγροὶ ἱεροεξετασταί.

Τὴν στιγμὴν ποῦ θ' ἀποφασίσουν, ὡς ἀναλογισθοῦν ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱστορίας εἶναι ἀμελῆτοι. Ὁ χρόνος ἐπανορθώνει πολλά, ἡ αἰωνιότης ὅμως τὰ πάντα. Ὡς ἀναλογισθοῦν ἀκόμη ὅτι τὰ συμβατικὰ ἀξιώματα δύνουν, οἱ ἄνθρωποι ἀποφλοιώνονται ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ τοποθετοῦνται γυμναὶ αἱ πράξεις των εἰς τὸ κριτήριον τῶν αἰώνων.

Τί θὰ πράξουν λοιπόν ;

ὅπως εἰς ἓνα καθρέπτην τὸν τρόπον τῆς ἁγίας ζωῆς, μέσα του δὲ τὰς κακίας του πρὸ πιντὸς ὅμως τὸ μεγαλύτερον πάθος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμποδίζει, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, νὰ ζῶμεν ἀμέμπτως καὶ ἁγίως. Μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου εἶναι δυνατὸν ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ κατανοήσῃ κανεὶς τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ βγάλῃ τὴν ψυχὴν του ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον κατὰστασιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν καὶ τὰς δυνάμεις διὰ νὰ σταθεροποιηθῇ εἰς τὸν ἅγιον βίον.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ξεχνῶμεν ὅτι πολλοί, ποῦ ἐμελέτησαν τὸν θεῖον λόγον ἔπεσον εἰς διαφόρους πλάνας καὶ ἐκολάσθησαν. Ἄλλοι δὲ ἐμελέτησαν τὸν θεῖον λόγον ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰς τὴν ψυχὴν τοὺς σωτηριώδη ἐπίδρασιν καὶ ἐκολάσθησαν καὶ αὐτοί. Διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶμεν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν συμφορὰν καὶ νὰ σκύψωμεν μὲ βαθεῖαν σκέψιν εἰς τὴν μελέτην πρέπει νὰ τηρῶμεν τὰ ἑξῆς :

Πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ προσευχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας· ἀλλὰ νὰ προσευχώμεθα μὲ εὐλάβειαν, μὲ πίστιν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἀναλογιζόμενοι πάντοτε ὅτι εὐρίσκεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Ἐπειτα νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰς ἐρμηνείας τῶν Ἀγ. Πατέρων, τοῦ Χρυσόστομου, τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ἄλλων, ἢ ἂν δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τὰς ἀναγνώσωμεν οἱ ἴδιοι, νὰ παρακαλῶμεν κάποιον ἄλλον νὰ μᾶς διαβάσῃ αὐτὸ τὸ μέρος.

Ἀφοῦ δὲ διαβάσωμεν ἢ ἀκούσωμεν τὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν, νὰ σταθῶμεν καὶ νὰ ἐρευνήσωμεν τὴν καρδίαν μας, ἂν πιστεύῃ εἰς αὐτήν. Ἄν δὲ πράγματι πιστεύῃ, νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν χάριν αὐτήν, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς διαφυλάττῃ εἰς αὐτὴν τὴν πίστιν.

Ἄν ὅμως καταλάβωμεν ὅτι ἡ πίστις μας εἶναι ἀσθενής, καὶ πάλιν νὰ προσευχηθῶμεν εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ μᾶς δωρήσῃ τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου. Διότι ἡ πίστις εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ: *«Πᾶν δὲ δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων».*

Ὅταν δὲ ἐνδυναμώσωμεν τὴν πίστιν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν, ὡς σκεφθῶμεν τί περιέχει αὕτη, ποῖον πρόσταγμα καὶ ποῖαν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Ἄν περιέχῃ μίαν ἀπλὴν ἀλήθειαν τότε ὡς κάνωμεν τὴν ἐρώτησιν: τί λέγει ἐδῶ ; ποῖον διδάγμα μοῦ παρέχει ;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐδιαβάσαμεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὰ ἑξῆς: «Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς: Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...» Πρέπει νὰ κάνωμεν τὴν ἐρώτησιν: τί λέγει ἐδῶ ; Ἐδῶ λέγει ὅτι ὁ Θεός εἶναι πατήρ. Καὶ ἂν ὁ Θεός εἶναι πατήρ, τότε ἡ καρδία Του πρέπει νὰ εἶναι πατρικὴ, εὐαίσθητος, πλήρης ἀγάπης, ἐ-

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Και τὰ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Παραρτήματα ἡμῶν δὲν ὑστέρησαν εἰς δραστηριότητα καὶ κίνησιν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἁγίων Θεοφανείων καὶ τὴν τελε-



Τμήμα τῆς πομπῆς κατερχομένης πρὸς τὴν θάλασσαν. Διακρίνονται τὰ χιονισμένα δένδρα.

τὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Οὕτως ἐκ τοῦ λαμπροῦ Παραρτήματος Στυλίδος πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐτελέσθη καὶ ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ.

Τὴν δὲ πομπὴν παρεκολούθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς Λαμίας ἐλθόντες Ἀδελφοὶ ἐπὶ κεφαλῇς ἔχοντες τὸν ἱερέα τῶν Πανοσιολογιώτατον Πατέρα Ἰουστίνον, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ τῶν Παραρτημάτων Βίτωλης, Σπερχειάδος κλπ. Τὴν τελετὴν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Τὴν δὲ κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τῆς ἐξέδρας ἐτέλεσεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πατὴρ Εὐσέβιος.

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΩΡΟΠΗΝ

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος μὲ μεγάλην μεγαλοπρέπειαν. Ἡ πληροφορία τῆς ἀποκτίσεως τοῦ Ἱεροῦ μας ἁγῶνος Ποιμενάρχου, τοῦ γνωστοτάτου ἡμῖν Πατρὸς Ἀκακίου χειροτονηθέντος ὡς Ἐπισκόπου Ταλαντίου, ἐνεθουσίασε τοὺς πάντας καὶ μετὰ δακρύων ἤρχοντο ἀπολλὰ τὰ ἔτη σου Δέσποτα.

Ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐγένετο εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Τὴν ἐπαύριον ἡμέραν τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου

λέους, πλήρης πατρικῶν αἰσθημάτων.

Ἐδῶ ἐπίσης λέγεται ὅτι εἶναι πατὴρ ὄχι ἰδικός μου καὶ ἰδικός σου, ἀλλὰ ἡμῶν.

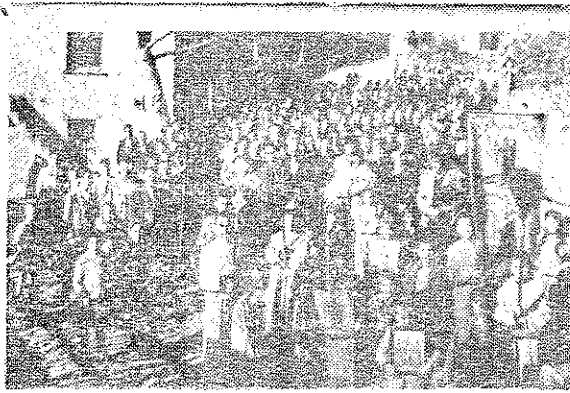
Συνεπῶς εἶναι πατὴρ καθεὶν ἀνθρώπου ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται καὶ ὅπουσδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Τὸ εἶχον προηγουμένως σκεφθῇ αὐτό; Σχεδὸν ὄχι.

Διότι ἂν καὶ Τὸν ὀνόμαζα εἰς τὴν προσευχὴν μου «Πατέρα» ἐν τούτοις τὸ ἔκανα ἀκατανοήτως, ἀσυναισθήτως, χωρὶς νὰ κατανοῶ τί λέγω.

Μοῦ προσφέρουν λοιπὸν κανένα διδάγμα αὐταὶ αἱ λέξεις; Ἀσφαλῶς ναι.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

Προδρόμου, ἐτέλεσε καὶ τὴν ἐτησίαν τῆς ἑορτῆς ἡ «Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ» κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν Πανηγυρικὸν ἐξε-



Μία εἰκὼν ἐκ τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ εἰς Μεσωρόπην.

φώνησεν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Γεώργιος Στωγίδης.

Γενικώτερα. Χάρis εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειας τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως κ. Νικολάου Ἀλεξανδρίδου καὶ τὴν ἀγαπητὴν σύμπλοκον καὶ συνεργασίαν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀκαμάτου ἀγωνιστοῦ Ἀριστοτέλους Καρατσιουμπάνη Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ἑορταὶ τοῦ δωδεκαήμερου ἐωρτάσθησαν μεγαλοπρεπῶς καὶ ἄφησαν τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις.

Α. Κ.

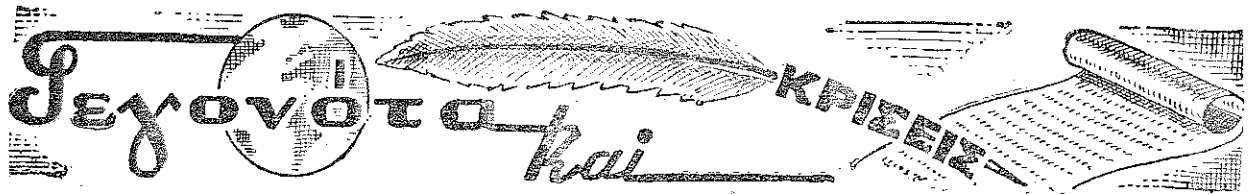


Κατὰ τὴν 19ην τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπανηγύρισε μεγαλοπρεπῶς ὁ ἐν Δράμα ὁμώνυμος τῷ Ἀγίῳ Ἱερὸς Ναός, ὅτε καὶ τὸ ἐκεῖσε Σωματεῖον τῶν Γ.Ο.Χ. «Ὁρθόδοξος Κοινωνία καὶ Ἐθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία» ἐποιήσατο τὰς ἀρχαιρεσίας του, καθ' ἃς ἐξελέγη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτισθὲν ὡς ἑξῆς:

- 1) Αὐγουστῖνος Ἡλιάδης Πρόεδρος.
- 2) Χαράλαμπος Καραγιαννίδης Ἀντιπρόεδρος.
- 3) Γεώργιος Ἰωακείμης Ταμίας.
- 4) Ἰωάννης Παπανικολαΐδης Γεν. Γραμματεὺς.
- 5) Στυλιανὸς Λαζαρίδης Σύμβουλος.
- 6) Χαράλαμπος Τσιγγολίδης Σύμβουλος.
- 7) Θρασύβουλος Τσιλικίδης.

Οὕς καὶ συγχαίρομεν εὐχόμενοι εὐδῶσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν προσπαθειῶν των.

Ἀνωτέρω μία εἰκὼν ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Μάρκου.



ΔΙΑ ΝΑ ΚΡΙΝΩΣΙΝ ΟΙ ΕΧΕΦΡΟΝΕΣ

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος μετὰ τοῦ συναδέλφου του, συνεργάτου καὶ ὁμόφρονος ἐν τῇ ἀποστασίᾳ Γερμανοῦ Ἀθανασίου ἐξέδωκαν δασύδον λιβελλογράφημα ἐπιγραφόμενον «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» (ἀριθ. φύλ. 1) διὰ τοῦ ὁποίου καθάπτονται τοῦ σεπτοῦ Προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν Ἁγίου Ταλαντίου κ. Ἀνακίου. Πρὸς ἐνίσχυσιν δὲ τῶν λεγομένων των παρουσιάζουσιν ὡς σύμφωνον καὶ τὸν Πανοσιώτατον Ἀγιορείτην Πνευματικὸν κ. Χρυσάνθον Βρέτταρον Ἀγναντινήν, ὁστις μάλιστα πληροφορηθεὶς τὸ τοιοῦτον, ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Π ρ ὶ

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» παρακαλουμένην ἵνα φιλοξενήσῃ εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὰς ὁλίγας αὐτὰς λέξεις: ἐδιάβασα εἰς τὸ περιοδικὸν «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» τὰ λέγῃ διὰ τὴν ταπεινότητά μου, ὅτι δὲν μνημονεύω τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ταλαντίου κ. Ἀνακίου.

Τὸ ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ ὅλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω ὡς Ἀρχιερέα μου τὸν Ἅγιον Ταλαντίον κ. Ἀνάκιον καὶ μνημονεύω ἀδιαλείπτως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς σχετικὰς αἰτήσεις τῶν Ἱεροτελεσιῶν μου, παρακαλῶν τὸν Θεὸν ὅπως δι' εὐχῶν αὐτοῦ ἀξιωθῶ καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διότι ὡς συναγιορείτης τοῦ Ἁγίου Ταλαντίου ἐγνώρισα αὐτὸν ὡς τέλειον ὑποτακτικόν, ἀγνὸν Ἱερέα καὶ διακριτικώτατον Πνευματικόν.

Ὁ ἐν Ἱερομονάχοις καὶ Πνευματικοῖς Πατράσι ἐλάχιτος παπᾶ Χρυσάνθος Ἀγιορείτης.

Παρομοίαν πρὸς τὴν ἀνωτέρω, δηλώσιν ἀπέστειλεν ἡμῖν καὶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Παντελεήμων Τσαλοῦμπης.

Εἰς ὅλους τοὺς Ἀδελφούς εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ ὁ Πατὴρ Εὐγένιος Λεμονῆς ἀναγνωρίζει καὶ μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀνακίου, καθὼς καὶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Γερόντιος Μαρτύλλης.

Ἐπομένως ὡς κρίνωσιν οἱ ἐχέφρονες κατὰ πόσον ἀληθεύουσιν οἱ Ὅσιοι Γερμανὸς καὶ Καλλιόπιος ἰσχυριζόμενοι διὰ τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ» των, (σελ. 8) ὅτι ἔχουσιν μεθ' ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἀνωτέρω σεβαστοὺς Πατέρας ὡς καὶ τὸν Θεολόγον κ. Δ. Μπατιστάτον.

Τὰ δύο μέτρα καὶ σταθμά

Οἱ ἀκολουθήσαντες καὶ ἐκκλησιαστικῶς τὸ νέον λεγόμενον παπικὸν ἡμερολόγιον, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀρχοῦνται προβαδίζοντες καὶ ἐορτάζοντες τὰς ἐορτάς των κατὰ 13 ἡμέρας πρὸ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅταν πλησιάσῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου, ἀνακόπτοντες τὴν ὁρμὴν των ἀναγκάζονται νὰ ἀναμένωσι τοὺς βραδυποροῦντας «καθυστερημένους καὶ ὀπισθοδρομικοὺς» Παλαιοημερολόγους.

Διατὶ ἀραγε τοῦτο; καὶ διατὶ τὰ δύο αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμά; Διότι οἱ «ρηξικέλευθοι καὶ προηγμένοι» οὗτοι ἔχουσι δύο ἡμερολόγια ἄλλο μὲν διὰ τὰς ἀκινήτους καὶ ἕτερον διὰ τὰς κινήτας ἐορτάς. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ συντάσεως τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τοῦ 1924 ἦτο ἐν καὶ ἀπλοῦν τὸ Ἑορτολόγιον, ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ ἐπτεῦθεν ἐγένετο διπλοῦν καὶ ἑλλιπές, καὶ τοῦτο αἰτίον διαιρέσεως εἰς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὕστερα λέγουσιν τὶ ἔβλαψε καὶ τὶ βλάπτει τὸ νέον ἡμερολόγιον!..

ΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΑΙ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ

Κατόπιν ὀλιγοήμερου ἀσθενείας καὶ νοσηλείας του ἐν τῷ «Ἐρυθρῷ Σταυρῷ» μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους Μονὰς ὁ ἀείμνητος Γέρον καὶ Πνευματικὸς Πατὴρ Ἀνθίμος Σαρρηγιάννης τὴν 15ην τοῦ παρελθόντος μηνὸς κηδευθεὶς τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰς τὸ παρὰ τὴν Βαρυμπόμπην ἱερὸν Ἐσχατήριον «Ἀξίον ἔστιν», τῆς νεκρώσεως Ἀκολουθίας ψαλίσας ὑπὸ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Γορδίου, Γρηγορίου, Νήφωνος, Στεφάνου καὶ Ἀκακίου.

Ὁ ἀείμνητος Ἀνθίμος κατήγετο ἐκ τῆς Νήσου Χίου καὶ νεώτατος μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μονάσας εἰς τὴν ἐκεῖσε Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ξενοφώντος. Εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα προσήλθε κατὰ τὸ ἔτος 1934, καὶ ὑπηρέτησε τοῦτον εὐσυνειδήτως μέχρι τῆς ὁσίας τελευτῆς του.

Τὴν 21ην Ἰανουαρίου μετέστη πρὸς τὸν Κύριον ἡ προβεβηκυῖα τῇ ἡλικίᾳ σεβαστὴ δέσποινα Ἑλένη Ζούλια Μήτηρ τοῦ ἀειμνήστου καὶ πολυκλάστου Ἀρχιμανδρίτου Μαρτυρίου. Ἡ κηδεία τῆς μεταστάσης ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας (Καραβᾶ) τὴν δὲ νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν ἔψαλον οἱ Πανοσιολογιῶται Ἀρχιμανδρίται Μερκούριος Καλοσκάκης, Στέφανος Τσκούρας, Θεόφιλος Τσίρμπας, Ἱερομόναχος Εὐθύμιος, Ἱερεὺς Νικόλαος καὶ Ἱεροδιάκονος Σπυρίδων.

Ἀπεβίωσεν ἐπίσης ἡ εὐλαβεστάτη Δημήτρα Κ. Παθῆκα μεγάλη εὐεργέτις τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παύλου Παλαιᾶς Κοκκινιάς.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἐκ τῶν Νήσων τῶν Κυκλάδων καταγόμενος γηραιὸς Ἱερομόναχος Ἀκάκιος τύπος εὐλαβοῦς Μοναχοῦ καὶ Ἱερέως. ἐπιτελῶν αἰετοτε τὰ Ἱερατικά του καθήκοντα σιωπηλῶς καὶ ἀθορύβως ἀποφεύγων τὰς ἐπιδείξεις.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς» ἐξ ἀβλεψίας τοῦ τυπογράφου παρεξέφθησαν τυπογραφικὰ τινὰ λάθη ἀλλοιοῦντα τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου ὡς τὸ ἐν σελίδι 14 Στιχ. 38 Κυνὸς ἀντὶ Κυρὸς.

«Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΗΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 622-952

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος ὕλης Παναγιώτης Βρετάκος
Κανίγγος 32 Ἀθήναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθήναι

—•—

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ : Ἑξάμηνος δραχμὰς 15.—
» Ἑτησίᾳ » 30.—
Ἑξωτερικοῦ : Ἑξάμηνος δολλάρια 2
» Ἑτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1